

loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.«

Ny paragraf

13) Efter § 10 indsættes som ny paragraf og tilhørende overskrift:

»Lovens anvendelsesområde

§ 05. Loven gælder ikke for udtagelse af blod, fjernelse af mindre hudpartier samt andre mindre indgreb, der ganske må ligestilles hermed.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Mindretallet ønsker at understrege, at døden er indtrådt ved uopretteligt ophør af åndedræt, hjertevirksomhed og al hjernefunktion.

Til nr. 2 og 3

Reglerne om konstatering af uopretteligt ophør af al hjernefunktion bør placeres før bestemmelser om, hvordan man skal forholde sig med hensyn til fortsat behandling, når uopretteligt ophør af al hjernefunktion er konstateret. Derfor er rækkefølgen af lovforslagets § 2 og § 3 byttet om ved ændringsforslagene.

Ved ændringsforslagene præciseres det, at *al* hjernefunktion *uopretteligt* skal være ophørt.

Det foreslåede nye § 2, stk. 3, indeholder en bemyndigelse til sundhedsministeren til at fastsætte bestemmelser om de undersøgelser, der skal foretages for at konstatere uopretteligt ophør af al hjernefunktion. Som det fremgår af bemærkningerne til justitsministerens forslag til lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v., bør lovgivningsmagten tillægge disse regler så væsentlig betydning, at cirkulæret kun bør ændres på grundlag af en ændring af selve loven.

Til nr. 4

Lovforslagets § 4 er overflødig, da den gældende lov om ligsyn m.v. ikke foreslås ophævet.

Til nr. 5

Ad §§ 01–03

Bestemmelserne er – bortset fra en enkelt

rent redaktionel ændring i § 02 – uændrede i forhold til ligsynslovens §§ 6–8.

Efter bestemmelsen i § 02, stk. 2, skal underretning af afdødes nærmeste om den påtænkte retslægelige obduktion m.v. kun foretages, såfremt omstændighederne tillader det.

Om baggrunden herfor anføres i ligsynsbetænkningens side 35 følgende: »Den mulighed, der efter bestemmelsens ordlyd holdes åben for, at obduktion kan finde sted, selv om det ikke er lykkedes at underrette de nærmeste om dødsfaldet, vil f.eks. kunne få betydning i drabssager, hvor det i nogle tilfælde såvel af efterforskningsmæssige grunde som ud fra et lægeligt synspunkt vil kunne være af afgørende betydning, at obduktion kan foretages straks uden at afvente underretning af de nærmeste, hvis opholdssted måske ikke kendes. . . . som andre eksempler kan nævnes opdrivende lig eller andre dødfundne, hvis identitet ikke umiddelbart kan fastslås, og hvor ligets tilstand tilsiger hurtig obduktion. I sådanne tilfælde kan selve obduktionen udgøre et vigtigt led i identifikationsarbejdet.«

Ad § 04

Bestemmelsen vedrører de lægevidenskabelige obduktioner (hospitalsobduktionerne) og erstatter § 4 og § 5, 1. pkt., i transplantationsloven.

Bestemmelsen indeholder de betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan foretages lægevidenskabelig obduktion.

Såfremt afdøde efter sit fyldte 18. år skriftligt har givet sit samtykke og dette i øvrigt ikke må anses for tilbagekaldt eller ugyldigt, kan obduktion altid foretages efter stk. 2, 1. pkt. Dette svarer til den gældende retstilstand (transplantationslovens § 4, stk. 3, 2. pkt.).

Foreligger der ikke et sådant samtykke, må obduktionen efter stk. 2, 2. pkt., ikke foretages, såfremt afdøde eller afdødes nærmeste har udtalt sig derimod eller indgrebet må antages at stride mod de nævntes livsopfattelse (f.eks. religiøse opfattelse), eller såfremt særlige omstændigheder i øvrigt taler mod indgrebet (f.eks. hvor en udlænding dør her i landet). Dette svarer ligeledes til de gældende regler (§ 4, stk. 2).

Såfremt ingen af de i stk. 2 nævnte situationer foreligger, hvilket formentlig oftest vil være tilfældet, skal betingelserne i stk. 3 være opfyldt, før obduktion kan foretages.